
MAGIA NATURALIS

по идеи на Боян Манчев и Веселина Сариева

Фаза I

Биниа Верли, Марта Джурина, L

Текстове: Боян Манчев, Веселина Сариева

26 юни – 28 август 2020

Откриване 26 юни 2020, 17:00 – 20:00 ч, галерия SARIEV, Пловдив

Галерия SARIEV, Пловдив има удоволствието да представи *Magia Naturalis* – среда от творби, текстове, ситуации. *Magia Naturalis* ще се състои като изложба в пространството на галерията на ул. Отец Паисий в Пловдив между 26 юни – 28 август 2020. Паралелното измерение на *Magia Naturalis* ще представлява серия от философски и поетически интервенции, които ще разгърнат експерименталния й изследователски залог; първата му фаза ще се състои на www.boyanmanchev.net/blog, от 26 юни 2020, 20:20 нататък.

Творец ли е природата? Творят ли звездите, металите, огънят? Какво въобразява камъкът? Какво иска облакът?

Загърбвайки загубилите творческата си мощ поетизми, *Magia Naturalis* ще подеме сериозно, на нивото на ексцентризма им, тези въпроси, за да ги изведе в експериментално измерение: измерение на възможността на (творческата) субективност отвъд пределите на човека. *Magia Naturalis* следователно ще разтвори експериментално мисловно пространство, в което ще бъдат симулирани възможности на невъобразимата (бъдеща) природа и невъобразимото (бъдещо) изкуство. Не природата, изобретена като недостижим първоизточник, надлежно хербаризиран в музея, а природата като винаги предстояща, невъобразима сила, като изкуство на предстоящото.

Идеята за *magia naturalis*, естествена или природна магия, се разгръща от ренесансовите хуманисти, давайки израз на еретичното схващане за творческо действие на природните сили, за природата като творец. Тази идея е в самата сърцевина на алхимията и на астрологията, като същевременно дава тласък на развитието на естествените науки. Магическата мощ на естеството: тайни деятели, невъобразими сили, нечовешки желания.

Magia Naturalis, поле на съучастия, съвпадения и сблъсъци, изследва природните сили и природата като сила чрез фантастични философски действия и неочаквани преобразувания на художествените медии. Тя работи не толкова с обекти, действия и отношения, колкото с поле на интензивности, в което проблясват ефимерни констелации, но и ярки силови линии. Така изложбата повдига и въпроса за сътрудничеството: на деятелите, субектите, силите. За силите, които движат и понятията, и творбите.

Природната магия: експериментална възможност за продуктивна интервенция в пространствено-временните координати на сингуларна система от отношения, която я удържа на ниво на крехка, но интензивна метастабилност.

Фаза I на *Magia Naturalis* ще представи работи на Биниа Верли, Марта Джурина и L, споделяйки пространството на философската лаборатория на Боян Манчев и поема в развитие на Веселина Сариева. Изложените работи ще действат едновременно автономно и хетерономно: като самостоятелни деятели, но и като *симптоми*, включени в процес на множествено стимулиране на мисловното творческо поле с експериментален изследователски залог.

Общото пространство на тази среща е споделеното желание за промяна на формата и въобразяването на нови форми, както и на нови техники за явяването им. Пространство, породило се спонтанно от обмена на съучастниците. Отложено във времето, то е пространство, обърнато към бъдещето: следа-светлина от бъдеща материя.

Боян Манчев и Веселина Сариева

/

Работата на Биниа Верли съчинява надпространствени, поетични взаимоотношения между хипотетични субекти, като изобретява нови техники и процеси за визуализацията им. „Художествената ми практика включва процеси на визуализация и с начини за улавяне на мимолетни действия. (...) Очарована съм от процесите на превод и трансформация и ги разглеждам като врати между обозначаване и реалност. Чрез тези процеси нещо – движение, пространство, идея – се пренася в неизследвана територия, и във въображението. Често произведението изглежда само останки от нещо друго, криптирана следа, знак или намек за нещо реално скрито вътре.“ (Биниа Верли)

„Звездното писмо“ инжектира автономна деятелност и следователно автономна воля в неодоушевен деятел, така разтваряйки възможност за излизането на не-човешки актьори на сцената на (художественото) производство на смисъл. Същевременно в тази операция субстанцията на човешкото тяло, неговата субективна плътност, не е изличена. Тя се превръща в нещо сред нещата: сила във вихъра на космическите сили, на маелстриома на слепите елементи, неотделима от всевиждащата сила на афекта, проникващ в мрака отвъд галактиките.“ (Боян Манчев)

/

В тъмното пространство на своята лаборатория Марта Джурина се отдава на опознаване на светлината като ориентир за друг тип граничност и за скритата сила на биологични тела и организми. Чистотата на процеса и непреднамереността на резултата градят небивал симптоматичен речник, базиран на цветове и визуални аналогии. Развивайки своите търсения, Марта Джурина превръща фото-чувствителната хартия в конструирано тяло, създавайки фотографии-обекти, които изследват възможността на светлината да преодолява пространството.

„С всеки проект поставям под съмнение способността на фотографията да покаже скритото и да фиксира краткотрайното като образ. (...) Хартията, с нейните свойства да абсорбира светлина, става носител на живописни следи. С точни светлинни източници, като лазери или цветни диоди, дистанционно оставям насочени следи от цвят върху фотохартията. Апаратът и инструментите на работния процес стават действащи лица.“ (Марта Джурина)

/

Материалната практика на L, според собственото му определение, функционира едновременно като набор от магически формули, заклинания, сакрални предмети, врати към други измерения и понякога като изкуство. Тя е насочена към създаване на ритуали, включващи активни участници. Този ритуален процес е и основа на отворената духовна общност A.S.T.R.A.L.O.R.A.C.L.E.S., която се явява „посредник на дивинации и езотеричен опит“.

„A.S.T.R.A.L.O.R.A.C.L.E.S. е изследване на индивида и колектива, както и на границите между тези понятия. От философска гледна точка настоящият и същевременно непрекъснато развиващ се алгоритъм на A.O, в стремежа си да постигне посъвършен баланс с колективното съзнание, привилегирова *ние* за сметка на *мен*, като същевременно приема значимостта на индивидуалния ни опит и светоглед“. (L)

/